

Tragiczny wypadek w Komorowie

SĄ ODWOŁANIA OD WYROKU (cz. II)

Wracamy do sprawy wypadku, który zdarzył się 30 czerwca 2019 r. w Komorowie. W sprawie tej, o czym pisaliśmy na łamach „Czasu”, zapadł 5 lipca br. wyrok, skazujący sprawcę wypadku na rok pozbawienia wolności, z zawieszeniem na pięć lat. Na tym jednak nie koniec, bowiem - jak należało przypuszczać - obie strony odwołują się od tego wyroku. Oczywiście każda z zupełnie innych powodów.

Ponieważ sama sprawa, jak też wyrok w tym procesie, budzą wiele kontrowersji, postanowiliśmy przedstawić wszystkie fakty w jak najpełniejszej formie. Tym bardziej że mieliśmy możliwość zajrzenia w akta sprawy.

Przed tygodniem zaprezentowaliśmy treść wyroku, jak również zamieściliśmy pierwszą z apelacji od orzeczonego wyroku, nadesłaną przez oskarżoną Annę J.

Dzisiaj przedstawiamy fragmenty apelacji złożonych w Sądzie Rejonowym w Ostrzeszowie przez obrońcę oskarżonej, a także przez pełnomocnika oskarżycieli posiłkowych, reprezentującego rodzinę ofiary wypadku.

9.09.2021 r. w piśmie do Sądu Rejonowego w Ostrzeszowie apelację od zasądzanego wyroku wniósł obrońca oskarżonej. Czytamy w nim m.in.:

Działając jako obrońca oskarżonej Anny J., w powołaniu na udzielone upoważnienie do obrony, znajdujące się w aktach sprawy od wyroku Sądu Rejonowego w Ostrzeszowie, II Wydział Karny, wydanego w dniu 5 lipca 2021 r. (...) wnoszę APELACJĘ i zaskarżam wyrok w całości.

Zaskarżonemu wyrokowi na podstawie art. 438 pkt. 2, 3 i 4 k.p.k. zarzucam:

I. Obrazę przepisów postępowania, mającą wpływ na treść wyroku, tj.:

1. Przepisu art. 7 k.p.k. w związku z art. 410 k.p.k. poprzez przekroczenie granic swobodnej oceny zgromadzonego materiału dowodowego i wkroczenie w sferę dowolności tych ocen, bez dokonania kompleksowej i wzajemnej jego analizy przejawiające się w:

a) błędnej ocenie dowodu z opinii zespołowej z dnia 24 kwietnia 2021 r. jako logicznej, jasnej, pełnej, w konsekwencji stanowiącej podstawę ustaleń faktycznych, podczas gdy biegły z zakresu techniczno-kryminalistycznej rekonstrukcji wypadków drogowych oparł swoje wywody na niepełnym materiale dowodowym.

W kolejnych punktach i podpunktach adwokat oskarżonej podważa wiarygodność ustalonej przez sąd prędkości, z jaką poruszał się pokrzywdzony, a także samochód kierowany przez oskarżoną.

Ponadto obrońca zarzucił sądowi przekroczenie granic swobodnej oceny zgromadzonego materiału dowodowego i wkroczenie w sferę dowolności tych ocen poprzez:

Uznanie, iż materiał dowodowy zgromadzony w sprawie wskazuje, iż Sebastian S. sygnalizował zamiar skrętu w lewo poprzez włączony kierunkowskaz, podczas gdy żaden dowód nie wskazuje na to, iż kierunkowskaz ten w istocie był włączony, czy działał prawidłowo, a z wyjaśnień oskarżonej wynika, że nie sygnalizował on skrętu w lewo.

Uznanie, iż zwrócony w lewo przełącznik kierunkowskazu w motorowerze w sposób jednoznaczny wskazuje, iż pokrzywdzony sygnalizował skręt w lewo w sposób przewidziany przepisami, podczas gdy nie ma żadnych dowodów pozwalających na stwierdzenie, iż rzeczywiście w trakcie zdarzenia kierunkowskaz ten był włączony. Nie można wykluczyć, iż samo usytuowanie przełącznika nastąpiło w wyniku wypadku, nastąpiło przypadkowo w trakcie zabezpieczania pojazdu, transportu na miejsce przechowywania lub powstało w inny sposób.

Uznanie wyjaśnień oskarżonej za niewiarygodne, nadto poprzez uznanie wyrażonej skruchy za nieszczerą, a nadto stwierdzenie, że „w dość widowiskowy sposób tuż po rozpoczęciu rozprawy opuściła salę rozpraw” (...) Brak jest dowodów świadczących o tym, by odmówić wiary wyjaśnieniom w zakresie braku sygnalizowania przez pokrzywdzonego zamiaru skrętu w lewo. Brak jest także podstaw, by uznać skruchę oskarżonej za nieszczerą, a sam fakt, iż po złożeniu wyjaśnień opuściła rozprawę, nie może świadczyć na jej niekorzyść, albowiem skorzystała ze swego uprawnienia. Sąd nie uznał jej obecności za obowiązkową, a emocje towarzyszące oskarżonej podczas rozprawy, zważywszy na jej młody wiek, powodowały, iż miała prawo opuścić salę. Nadto nie sposób stwierdzić, co Sąd ma na myśli, wskazując na „widowiskowość” tego zachowania, a wręcz wskazywać mogą na negatywne ustosunkowanie Sądu do oskarżonej już po pierwszej rozprawie.

Uznanie, iż prędkość poruszania się pokrzywdzonego oraz umiejscowienie na środku pasa ruchu sygnalizowały zamiar skrętu w lewo, podczas gdy Sąd I instancji całko-

wicie pominął, iż droga, na której doszło do wypadku, jest wąska, a z wyjaśnień oskarżonej wynika, iż pokrzywdzony poruszał się środkiem pasa, a nie na środek tego pasa zjechał (co mogłoby ewentualnie wskazywać na zamiar podjęcia manewru) (...).

Uznanie, iż w chwili początkowej zderzenia oskarżona poruszała się z prędkością 113 km/h i znajdowała się w odległości wynoszącej 62,8 m od zagrożenia, podczas gdy ustalenia te (...) oparte zostały na dowolnie przez biegłego przyjętych współczynnikach, a nadto na niepełnym materiale dowodowym (...).

Całkowitym pominięciem przez Sąd jednoznacznych wniosków, iż Sebastian S. przyczynił się w równym stopniu do wypadku, albowiem dostępny materiał dowodowy pozwala na uznanie, iż w chwili podejmowania przez pokrzywdzonego manewru skrętu w lewo, oskarżona była całym pojazdem na lewym pasie ruchu, a zatem była już w zaawansowanym etapie manewru wyprzedzania.

W następujących punktach adwokat oskarżonej wy-suwając tezę, opartą na opinii biegłego, że „pokrzywdzony powinien widzieć oskarżoną i powstrzymać się od skrętu”.

j. Uznanie, iż oskarżona prowadziła pojazd z prędkością niebezpieczną, podczas gdy dowody zgromadzone w sprawie nie pozwalają na ustalenie tej prędkości w chwili zderzenia i bezpośrednio przed zderzeniem, a nawet jeśli przekraczała dozwoloną administracyjnie prędkość, nie oznacza to automatycznie, że była to prędkość niebezpieczna, która stanowiła główną przyczynę zaistniałego wypadku drogowego, albowiem manewr wyprzedzania jest manewrem niebezpiecznym, który należy podjąć z odpowiednią prędkością.

W końcowej sentencji wniosku obrońcy oskarżonej czytamy:

Ponadto zarzucam rażąco niewspółmierność kary, polegającą na orzeczeniu kary, środków karnych i środków kompensacyjnych, których suma dolegliwości jest rażąco surowa (...) tym bardziej że Sąd uzasadnia surowość kary orzeczonej wobec oskarżonej krytyczną oceną jej zachowania oraz nie w pełni ukształtowanych wartości, podczas gdy Sąd nie przeprowadził dowodu z opinii biegłego sądowego psychiatry i psychologa na tę właśnie okoliczność.

Mając na względzie powyższe uchybienia, wnoszę o zmianę zasądzanego wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonej.

Ewentualnie, na wypadek nieuwzględnienia powyższego wniosku, wnoszę o uchylenie zaskarżonego wyroku w całości i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.

Na koniec prezentujemy APELACJĘ pełnomocnika oskarżycieli posiłkowych na wyrok Sądu Rejonowego w Ostrzeszowie, która wpłynęła 3.09.2021 r.

W imieniu oskarżycieli posiłkowych Aldony S., Hieronima S. i Anity S, na podstawie art. 425 §1 i 2 k.p.k. w związku z art. 444 k.p.k., zaskarżam powyższy wyrok na niekorzyść oskarżonej w części dotyczącej orzeczenia o karze i środkach karnych, tj. co do punktu 1, 2 i 6.

Zaskarżonemu wyrokowi zarzucam:

Na podstawie art. 438 pkt. 4 k.p.k. rażąco niewspółmierność kary wymierzonej oskarżonej w wymiarze roku pozbawienia wolności, z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby lat 5, w związku z popełnionym przestępstwem z art. 177 §2 k.k., pomimo że stopień zawinienia oskarżonej, wynikający z rażącego naruszenia zasad ruchu drogowego (...), spowodowanie wypadku, którego następstwem była śmierć pokrzywdzonego, postawa oskarżonej bezpośrednio po zdarzeniu, brak okazania przez nią skruchy, dowodzą tego, że wydane orzeczenie, w tym wymierzona kara zasadnicza, razi nadmierną łagodnością i nie odzwierciedla stopnia zawinienia sprawcy, a także nie spełnia swoich celów, tak w zakresie prewencji szczególnej, jak i w zakresie prewencji ogólnej.

Na podstawie art. 438 pkt. 4 k.p.k. rażąco niewspółmierność środka karnego w postaci orzeczenia wobec oskarżonej zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych, do prowadzenia których wymagane jest posiadanie prawa jazdy kat. AM, B1, B jedynie na okres 2 lat (...).

W związku z powyższym wnoszę o:

Zmianę zaskarżonego wyroku poprzez: podwyższenie orzeczonej wobec oskarżonej kary pozbawienia wolności za przypisane jej przestępstwo, do 2 lat,

uchylenie rozstrzygnięcia zawartego w punkcie 2. wyroku, a dotyczącego warunkowego zwieszenia wykonania kary pozbawienia wolności,

zmianę orzeczonego wobec oskarżonej (...) wyroku zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych kat. AM, B1, B i orzeczenie wobec oskarżonej środka karnego w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres lat 10.

Dalej czytamy m.in.:

(...) Zważywszy na znaczny stopień społecznej szkodliwości czynu oskarżonej należy stwierdzić, iż wymierzona jej kara cechuje rażąco niewspółmierność w sensie jej łagodności. Fakt bycia osobą młodocianą, niekaraną, nieprawidłowo wychowaną oraz nieposiadającą wypracowanego systemu wartości i empatii, co jak wydaje się było główną przesłanką tak łagodnego potraktowania oskarżonej, nie może automatycznie warunkować wymierzenia kary z warunkowym zawieszeniem jej wykonania. (...) Mimo zdanego stosunkowo niedawno egzaminu prawa jazdy, Anna J. dała się poznać jako kierowca nieodpowiedzialny, przeceniający swe umiejętności, niepotrafiący przewidywać zagrożeń, jakie niesie ze sobą tego rodzaju brawurowa jazda oraz zapobiegać jej skutkom.

(...) Skarżący oczywiście świadomi są tego, że oskarżona jest osobą młodą i niekaraną uprzednio, ale jej stopień zawinienia, nieprzejednana postawa i brak jakichkolwiek oznak żalu za skutki wydarzenia, do którego doszło z jej udziałem, wskazują, że nie zasługuje ona na specjalne traktowanie. W ocenie oskarżycieli posiłkowych przemawia za tym w szczególności postawa oskarżonej zarówno po zdarzeniu, jak i w czasie trwania niniejszego postępowania. Jak słusznie ustalił Sąd, oskarżona po uderzeniu w Sebastiana S. i zatrzymaniu swego pojazdu nie przybyła niezwłocznie na miejsce zdarzenia, aby w jakikolwiek sposób uczestniczyć w akcji ratunkowej, lecz wykonywała połączenia telefoniczne, które, co istotne, nie były kierowane do służb ratowniczych, lecz do jej bliskich. Ponadto Sąd ustalił również, że wyrażona przez nią skrucha i stanowisko o szacunku dla Sądu i przede wszystkim dla rodziny zmarłego Sebastiana S. było nieszczerze. (...)

Poruszając się z nadmierną prędkością, która zgodnie z ustaleniami Sądu wynosiła 113 km/h, spóźniła się z reakcją na powstały stan zagrożenia, o czym świadczy powypadkowe położenie prowadzonego przez nią pojazdu w odległości 211,3 m od miejsca potrącenia motoroweru, nadto brak śladów hamowania może oznaczać, że po wypadku oskarżona nie hamowała, tylko oddaliła się z miejsca wypadku, na co zwrócił uwagę biegły sądowy. Oskarżona po wypadku nie okazywała skruchy, a na portalach społecznościowych czyniła żarty ze śmierci pokrzywdzonego Sebastiana S., cyt. „ja nie chciałam go zabrać, sam się przyczepił do tabalugi” (...)

W ocenie skarżących oskarżona w toku postępowania przejawiała wyjątkowo egocentryczną i bezkrytyczną postawę wobec swoich zachowań, której nie zmieniły nawet niezbité dowody zebrane w sprawie i grożąca jej wysoka kara. Oskarżona (...) nie uczestniczyła w uroczystościach pogrzebowych pokrzywdzonego, nie wysłała do jego rodziny listu z przeprosinami ani nie zaproponowała im uczestnictwa w mediacji. W związku z tym stwierdzić należy, że zdarzenie z 30 czerwca 2019 r. nie było dla niej żadnym wstrząsem emocjonalnym (...)

Mając na uwadze powyższe uchybienia Sądu, wnoszę jak w petitum apelacji.

Monika Krenc - adwokat

Apelacje od wyroku, których fragmenty przytoczyliśmy, teraz rozpatrywać będzie Sąd Okręgowy w Kaliszu. O jego decyzji poinformujemy na łamach „Czasu Ostrzeszowskiego”.

Opracowanie materiałów sądowych
- Krzysztof Juszczyk

KUPIŁEŚ, SPROWADZIŁEŚ POJAZD?

**ZAREJESTRUJEMY
GO ZA CIEBIE**

ZALATWIAMY:

- » Urząd Celny - akcyza
- » Urząd Skarbowy
- » Wydział komunikacji - rejestracja
- » Tłumaczenia - wszystkie języki
- » Ubezpieczenia

Tablice rejestracyjne odbierzesz u nas!

**Grupa
bezpieceniowa
finansowa**

tel. 62 730-01-62
kom. 730 269 195
Pn. - Pt. od 8.00 do 16.00
ul. Zamkowa 30, 63-500 Ostrzeszów